

(Gamla) Nordsjön

Text och musik: Martin Nilsson

Gamla Nordsjön, som svallar och brusar
under vindarna växlande gång.

Sedan urminnes tider oss tjusar
din betagande, rytmiska sång.

Och jag känner hur skeppsdäcket svajar
vid din böljas förtrollande smek.

Medan stimmet av tumlare ilar fram
vid vårt fartyg i glittrande lek.

På ditt blånande fält vill jag dröja
ty du är mig kär,
vart det bär.

All världens nationer dig plöja
följande din led mellan fjärran och när.

Ur ditt djup hämtar fiskar'n sin äring,
du välvande, nyckfulla hav.

Lika väl du ger sjöfolk dess näring
så kan du bädda bland tången dess grav.

Refr:

Men det är skönt när man får lätta ankar
och sticka ut på böljorna de blå.

När vi passerar Doggers Bankar,
från fiskeflottan en hälsning vi få.

Varhelst en svensk sjöman på jorden vankar
har han Nordsjön i blodet ändå.

Därför hälsar han glatt med ett kraftigt: Hurra!
den gungande Nordsjön blå.

På din vidsträckta, blånande bölja
ifrån Dover till Pentland i nord,

kan sedan tidernas morgon jag följa
många färder runt hela vår jord.

Där ett drakskepp för länsande vindar
går med segel så vita som snö

här Spaniens stolta armada fram
på sin kurs emot briterens ö,

och den holländska smäckra kravellen
gungar glad ihåg på din våg

och fregatten med höga kastellen
seglar fram med spelande tackel och tåg

och för fullt i var klut som kan draga
flyr klipporn på vogornas dans.

Där är sjölivets vackraste saga,
den tid då ångbåten ännu ej fanns.

Men det är skönt